

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsettelse af Lovforslag.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Jeg skal tillade mig her i Tinget at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 77 af 12. Marts 1923, § 4, angaaende ekstraordinære Bevilling til Omdannelse og Supplerings af Hærens Bygninger, Ovelsespladser og Beholdninger.*

Forslaget gaar ganske kort ud paa, at det Beløb paa 30 Mill. Kr., der i Henhold til § 4 i Lov Nr. 77 af 12. Marts 1923 blev bevilget til ekstraordinære Anskaffelser, Forøgelse og Supplering af Hærens Beholdninger af Driftsmateriel, ændres til 23½ Million, saaledes at der i de følgende Finansaar fra 1. April 1931 anvendes ½ Mill. Kr. aarlig af det Beløb, der er tilovers af de 30 Millioner eller de 23½ Millioner.

Begrundelsen for dette Forslag er følgende. Da Loven om den ekstraordinære Bevilling paa 30 Mill. Kr. blev givet, stod Kronen i en Kurs af 71 og blev i det følgende Aar staaende i alt Fald i en lavere Kurs end Pari lige til Foraaret 1926, da den gik op i Pari. Naar jeg nu har foreslaaet at ændre Beløbet til 23½ Million, er dette Beløb fremkommet paa den Maade, at det Beløb, der blev anvendt indtil 1. April 1926, er taget til fuld Værdi, men efter den Tid har vi omregnet det resterende Beløb fra 71 til 100, og dermed kommer vi til Tallet 23½. Da Forsvarslovene i 1922 var til Behandling, skete der under Behandlingen her i Tinget dette, at det Budget paa ca. 23½ Million eller deromkring, som det oprindelige Regeringsforslag mødte med, blev forhøjet med 4½ Million, medens samtidig Marineministeriets Budget blev nedsat med 300 000 Kr. — jeg nævner, at der i Bemærkningerne ved en Fejltagelse er kommet til at staa et andet Tal —, hvorefter 100 000 paa Nybygningskontoen.

Det, som vi nu foreslaar, er at nedsætte de 30 Millioner til 23½ Million, med den Begrundelse, at dette Beløb i Virkeligheden byder den samme Værdi som de 30 Millioner, der blev bevilget i 1923.

Da Forslaget om den overordentlige Bevilling blev fremsat af Venstre paa Grundlag af en Betænkning fra Forsvarskommissionen, var det ledsaget af nogle Bemærkninger, hvori det hed, at Opgørelsen af de overordentlige Udgifter, der foranledigedes ved Hærlovsforslagets Gennemførelse,

„maa, da Materielpriserne er meget usikre for Tiden, og Priserne vil kunne ændres ved det endelige Valg af Kon-

struktionerne, nærmest betragtes som en eksempelvis Opgørelse.“

— og saa nævnes der, hvor meget Materiel man har ment der skulde bruges, men at man mener, at det, der skal bruges udover dette Beløb, skal tages paa den ordinære Konto. Nu har der mange Gange — ogsaa for nylig — i Rigsdagen lydt stærke Ord om, at vi skal anvende en Tilpasningspolitik, at vi skal indrette vore Udgifter efter Pristallet og Parikronen. Her er et Omraade, hvor det kan gøres, og gøres efter min Mening med fuld Føje, saa meget mere som vi fra alle Sider er enige om, at den nuværende Ordning af Forsvaret maa ændres. Da vi jo ikke ved, hvad den nye Ordning har Brug for af Materiel, er der god Grund til at foretage denne Tilpasning, Nedskæring, saaledes at vi respekterer Parikronen og Pristallet og som Følge deraf for det kommende Finansaar anvender ½ Million af den ekstraordinære Bevilling.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale dette Forslag til Tingets Velvillie.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Først skal jeg have den Ære at fremsætte for dette høje Ting *Forslag til Lov om Oprettelse af et Landsarkiv for de sønderjydske Landsdele.*

Min højtærede Forgænger har gentagne Gange fremsat et saadant Forslag og ment, at Tønder vilde være det bedste Sted for et saadant Landsarkiv. Forslaget blev imidlertid ikke gennemført. I Rigsdagssamlingen i Fjor blev det samme Forslag fremsat ved privat Initiativ i det andet høje Ting, men naaede heller ikke til Vedtagelse, ikke en Gang til Udvalgsbetænkning. Vi har nu i Ministeriet ment, at Tiden var kommet til at se at faa en Afgørelse af denne Sag.

Som bekendt var der adskillige Byer, der stredes om Æren og Fordelen ved at faa et saadant Landsarkiv. Æren er maaske nok saa stor som Fordelen; det er jo ikke noget stort Personale, der er knyttet til et Landsarkiv, men naturligvis betyder det noget for en By at have en saadan Institution; der kommer en Del besøgende dertil, studerende o. s. v.

Efter meget nøje Overvejelse af hele Spørgsmaalet er vi i Ministeriet kommet til den Opfattelse, at det bedste Sted, det sagligt, det historisk bedste Sted at lægge dette Landsarkiv vilde være Aabenraa, og vi har ogsaa en Formodning om, at det er det Sted, der lettest vil samle den fornødne Tilslutning her i den høje Rigsdag. I Aabenraa blev jo i 1922 grundlagt et midlertidigt Arkivdepot; det har sin Betydning, at det